

ACC. N:R M. 13579: 1-6.

Landskap: Småland Upptecknare: Olma Nilsson, Forskult  
Härad: Tunabän Berättare: Linn Karlsson, Forskult  
Socken: Meisterbult Berättarens yrke: storbond  
Uppteckningsår: 1955 Född år 1872 i Meisterbult

FOLKLIVS-  
ARKIVET  
LUND

Rävjakt på 1890-talet. s. 1-5.  
uppgifter om sagsmannen. s. 6.

Delar av  
LuF 101.

Rävgjakt på 1890 talet (se noten 18 här)

Berättaren säger:  
 "När jag var i tjugoårsåldern köptes jag  
 för duklig stuga som oftast hade tur men hur  
 många kövar jag — å min far sköt atom tur  
 hem till, fanns då lik vår mängd av råvar  
 ingår dö-l-sa hemma. Å ingen <sup>tror</sup> hur sluga  
 dämnar (dessa) var. Hemman vid sköt åi oftast  
 råv vid ålet, å brukte lägga ålet på låg ård  
 dynga eller bakom loen, sen stod åi i lo-  
 gleggen å sköt vår råvar fram. Det  
 var då inte bara åi utan vidare stika at böi  
 pipa-å å skjuta, ty råv-å å, så sluga — å  
 åi stod å glodde på pip-å som stek at,  
 å kam int fram te ålet, då lärde min  
 morfar <sup>mi</sup> en gammalt jaktknep, ja tog å  
 öppnade hela den lilla dören på loens  
 baksida, denna måtte ungefär kvadrat-

alman, sen hängde jag i gammal trä-pinne-  
 härr, på ytterväggen öfver gluggen = dörr.  
 Å må trä-pinnarna vettande utåt, sen stälde  
 jag upp den färdigladdade beys-a i gluggen,  
 må beys-pipa a liktad utåt, då blev rån-a  
 föräklade av alla dessa ståtande försmål  
 å beys-pipa inte så beys-pipa fanns mellan trä-  
 pinnarna. Också stod jag en på lozen å skåtan  
 å annan rån. Men efter en liten tid gick det  
 ej, ty rån-a (= rån i pluralis) kom inte fram  
 de titeln men — så fort jag gick in i  
 stuga, så kom rån-a fram på vind och åtelu.  
 Då sa min morfar till mig: "Hör du Saen  
 då går inte på dessa viner, du får lov ta  
 friga (hjäntoflickan) må dig å lura rån-a  
 på annat sätt. Nötte tvåa gjorde jag  
 som morfar lärde mig. Åtel lades ut å  
 beys-a ställdes i ordning vid loz gluggen,

3  
piga (m) a' ja, vi tog en stort skynke om-  
kring oss, samt gick mycket tät intill varandra  
så att vi tillsammans bildade endast en figur  
vi gick tygts in på lojen. När jag ställde <sup>vid</sup>  
end lysa. Tinga ränner tyntes — trots mån-  
ljuset. Efter en bra stund tog piga a' gick  
in, innept i samma skynke som vi hade  
gått ut i. Därefter dröjde det ej länge  
förrän rören kom fram till åten a' ja sköt  
den genast fluggen och — medan han — fin-  
nar. ja fortsätter berättaren mor-  
far hade i unga dar d. v. s. på 1820-1830 talat  
varit en duktig, stark och frisk dräng  
än på gamla dar berättade han om vargar  
han varit med om att skjuta. Även oftast den  
vid åten. Som ung och nygift arrender-  
de han Lörpet Kål-hörvan arrender Verbo, ett  
ödsligt betäget torpställe där det fanns god

om vargar som gjorde stor skada. Så blev det  
 så att en hänt dog — självdog — bort i ljun.  
 i då fick ja då aset, te åtel, i länkle  
 skjuta närm varg. Tinglen väg som kunde  
 höra — — — — — fanns fram till lopet —  
 så ja vint här (här) ja skulle på fram den döde  
 hänter — men ja tog i dog en rep om hänt-  
 kroppen i den spänke ja för ot-a (otarna) å  
 fäste ju repet av sket — i på så vis släppte  
 ja fram aset. Sen på kvällen tog ja lysa  
 i hänt-ra (hantren) var med mig. å gick ut  
 för att skjuta: hi båda såg då flera vargar  
 varav någon hängde med framtassa på järds-  
 järn, å di glodde på åteln, i vi såg hur  
 ögonen (öj-na) brann, nå di litade på åteln, men  
 länkle: de kom inte fram te åteln, hotigvis beqv  
 di åu då va farligt, i då va för långt skott håll

Så vi fick ingen varg den pungen likaså ja  
hvar så mycket hvar är i hvar mak. ja och  
na varg-a klaka likaså räv-a säger  
hvarättaren.

Uppgift om berättaren - Sidan 1. Meller-  
huset S. M. L. Berättaren  
är född 1872 på Håksmåla kronor-egendom  
i Mellerhuset, det, den i uppt. omtalade Morfader  
flyttat som kronoarendator - från torpet Hof-  
hörva. Detså en förtäpam och duktig arbetar.  
han efterträdde här av sin dotter och mäg  
föräldrar till berättaren - en prima jordbrukare  
som arbetade uppt. sig till storbonds, ärendrade  
först i 10 år Kristinebergs herregård vid Odars-  
hamnen, köpte därefter Tyntåsa gård.  
Under 7. år var han granne med uppte S. M. L.  
Men redan 1919, inköpte han Fagerhults herre-  
gård, och sen vid högre ålder bosatte han  
sig i Bråkefä och Mönsterås Naken. Död  
1953. Han har kennet många och som jag bet  
goda och sanningsfulla uppgifter till  
uppt. Han kommer att antalas i fortsätter.

Styrings m.  
Hans skrivelse lade